

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 listopada 1962 r.

Nr 82

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 384 — nr 353 z dnia 19 listopada 1962 r. w sprawie udziału zakładów przemysłowych w organizowaniu opieki nad zdrowiem pracowników 685
- 385 — nr 354 z dnia 19 listopada 1962 r. w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji ; ; ; 686

ZARZĄDZENIA:

- 386 — nr 111 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1962 r. zmieniające zarządzenie w sprawie określenia szkół wyższych i szkół średnich, których studenci (uczniowie) uprawnieni są do korzystania z odroczenia zasadniczej służby wojskowej 687
- 387 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 21 listopada 1962 r. w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji budowlanych 687

384

UCHWAŁA Nr 353 RADY MINISTRÓW

7 dnia 19 listopada 1962 r.

w sprawie udziału zakładów przemysłowych w organizowaniu opieki nad zdrowiem pracowników.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Zakłady przemysłowe, budownictwa i żeglugi oraz inne zakłady pracy, których pracownicy są objęci opieką zdrowotną zakładów przemysłowej służby zdrowia — zwane dalej „zakładami przemysłowymi” — obowiązane są do współdziałania w zakresie opieki zdrowotnej nad pracownikami przez:

- 1) zapewnienie na koszt zakładów przemysłowych lokali dla zakładów przemysłowej służby zdrowia sprawujących opiekę nad ich załogami zgodnie z normami ustalonymi przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, a także utrzymywanie tych lokali w należytym stanie oraz dostarczanie ogrzewania i oświetlenia,
- 2) uzgadnianie pod kątem widzenia prawidłowości funkcjonalnej budowy i adaptacji pomieszczeń zakładów przemysłowej służby zdrowia w stadium założeń i projektu wstępnego z właściwym organem służby zdrowia prezydium rady narodowej, niezależnie od obowiązku uzgadniania lokalizacji i projektów tych pomieszczeń z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej,
- 3) oddawanie do użytku lokali przeznaczonych dla zakładów przemysłowej służby zdrowia w nowo wybudowanym obiekcie przemysłowym nie później niż z chwilą uruchomienia zakładu przemysłowego, a w okresie budowy — zapewnienie odpowiednich pomieszczeń zastępczych,
- 4) organizowanie i prowadzenie przy większych zakładach przemysłowych, w których występują pyły lub gazy szkodliwe dla zdrowia, laboratoriów do badań steżeń substancji szkodliwych; zorganizowanie i prowadzenie laboratorium następuje na wniosek właściwego tereno-wo inspektora sanitarnego i pod jego fachowym nadzorem,
- 5) organizowanie i prowadzenie w większych zakładach przemysłowych, w miarę potrzeby i powstawania możliwości, ośrodków rehabilitacji zawodowej oraz pracowni psychologii i fizjologii pracy,
- 6) dopuszczanie do pracy na określonych stanowiskach jedynie osób uznanych orzeczeniem lekarskim za zdolne do pracy, jeśli obowiązek badania lekarskiego jest ustalony w przepisach prawnych lub praca odbywa się w warunkach zagrażających zdrowiu; w szczególności dotyczy to osób:
 - a) przyjmowanych do pracy,
 - b) zmieniających stanowiska pracy,
 - c) podejmujących pracę po okresie czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby trwającej ponad 30 dni; nie dotyczy to przypadków, gdy pracownik podejmuje pracę w warunkach uniemożliwiających zbadanie go przez lekarza właściwego zakładu przemysłowej służby zdrowia,
- 7) zapewnienie terminowego zgłaszania się pracowników na badania okresowe przewidziane w obowiązujących przepisach,
- 8) współdziałanie z komisjami lekarskimi do spraw inwalidztwa i zatrudnienia oraz realizację wniosków tych komisji w zakresie zatrudnienia inwalidów na odpowiednich stanowiskach i zorganizowanie właściwej kontroli,
- 9) ustalenie systemu kontroli nad realizacją wniosków zakładów przemysłowej służby zdrowia i organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie poprawy higieny i bezpieczeństwa pracy, a także warunków zdrowotnych zakładu pracy i jego załogi,
- 10) inicjowanie i organizowanie okresowych porad poświęconych zagadnieniom higieny i bezpieczeństwa pracy, stanu zdrowotnego załóg oraz stanu sanitarnego zakładów przemysłowych z udziałem przedstawicieli właści-

wego zakładu przemysłowej służby zdrowia, właściwej miejscowo stacji sanitarno-epidemiologicznej, technicznego inspektora pracy oraz samorządu robotniczego,

- 11) zapewnienie fachowym pracownikom zakładów przemysłowej służby zdrowia, zatrudnionym na pełnych etatach, możliwości korzystania z nagród pieniężnych (np. z funduszu zakładowego) i urządzeń socjalnych (mieszkań pracowniczych, żłobków, przedszkoli, wczasów pracowniczych) w trybie i na warunkach ustalonych dla pracowników zakładu przemysłowego,
- 12) kontrolowanie dyscypliny pracy pracowników zakładu przemysłowej służby zdrowia,
- 13) kontrolowanie wykorzystywania zwolnień lekarskich i współdziałanie w tym zakresie z właściwym organem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i zakładem przemysłowej służby zdrowia.

§ 2. 1. Środki finansowe na wyposażenie zakładów przemysłowej służby zdrowia w nowo powstających zakładach przemysłowych w sprzęt i aparaturę medyczną oraz w sprzęt gospodarczy, stosownie do obowiązujących norm; powinny być przewidziane w planach inwestycyjnych właściwych resortów.

2. Jeżeli inwestycje określone w ust. 1 są objęte planem centralnym, prezydium rad narodowych przekażą jednostkom realizującym te inwestycje środki finansowe przewidziane na lata 1963—1965 w planie terenowym na wyposażenie nowo powstających zakładów przemysłowej służby zdrowia w sprzęt i aparaturę medyczną.

§ 3. Ministrowie, którym podlegają zakłady pracy określone w § 1 bądź którzy nadzorują takie zakłady, określą w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych:

- 1) szczegółowe zasady współdziałania podległych i nadzorowanych zakładów z zakładami przemysłowej służby zdrowia,

- 2) zasady współpracy resortowych instytutów naukowo-badawczych z instytutami podległymi Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej w zakresie zagadnień dotyczących wpływu procesów produkcji przemysłowej na zdrowie i bezpieczeństwo pracy, podnoszenia stanu higieny i bezpieczeństwa pracy oraz wzrostu wydajności pracy.

§ 4. 1. Sprzęt i aparatura medyczna nabyta ze środków finansowych zakładu przemysłowego stanowi własność tego zakładu.

2. Właściwy organ służby zdrowia prezydium rady narodowej może wykorzystać sprzęt i aparaturę określoną w ust. 1 dla udzielania świadczeń innym grupom ludności po uzyskaniu zgody danego zakładu przemysłowego.

§ 5. Minister Finansów określi w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej szczegółowe zasady finansowe w zakresie udzielania przez zakłady przemysłowe na rzecz zakładów przemysłowej służby zdrowia świadczeń określonych w § 1.

§ 6. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych ustali:

- 1) szczegółowe zasady kontroli społecznej nad realizacją zadań zakładów przemysłowej służby zdrowia oraz
- 2) zasady współpracy instytutów podległych Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej z Centralnym Instytutem Ochrony Pracy.

§ 7. Traci moc uchwała Prezydium Rządu z dnia 26 lipca 1950 r. w sprawie włączenia do planów inwestycyjnych Centralnych Zarządów Przemysłu budownictwa ośrodków zdrowia w zakładach przemysłowych (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-92, poz. 1145 i z 1951 r. Nr A-96, poz. 1337).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

385

UCHWAŁA Nr 354 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 listopada 1962 r.

w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji.

§ 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia Radzie Ministrów projekt wytycznych polityki lokalizacyjnej wraz z projektem wytycznych dotyczących opracowania wieloletniego planu rozwoju gospodarki narodowej oraz projekt zbiorczego ustalenia lokalizacji ogólnej ważniejszych inwestycji wraz z projektem wieloletniego planu rozwoju gospodarki narodowej.

§ 2. 1. Rada Ministrów przy uchwalaniu wytycznych dotyczących opracowania wieloletniego planu gospodarki narodowej określi inwestycje, których projekty lokalizacji ogólnej zostaną przedstawione do zatwierdzenia w formie zbiorczej, łącznie z projektem planu wieloletniego.

2. Rada Ministrów ustala na wniosek Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów lokalizację ogólną inwestycji o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej oraz ważniejszych inwestycji przemysłowych, objętych wieloletnimi planami gospodarczymi, dla których lokalizacja ogólna nie została ustalona w tych planach.

3. Rada Ministrów ustala również lokalizację ogólną inwestycji przedstawianych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, a w szczególności inwestycji o skomplikowanych warunkach lokalizacyjnych, inwestycji, co do których powstała rozbieżność stanowisk w sprawie lokalizacji ogólnej pomiędzy organami naczelnymi lub prezydiami wojewódzkich rad narodowych oraz w sprawach przedstawionych Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przez właściwe zjednoczenia wiodące w ciągu 14 dni od daty powzięcia decyzji przez wojewódzkie organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji.

§ 3. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia Radzie Ministrów do wiadomości dwa razy w ciągu roku powzięte decyzje w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji.

§ 4. Traci moc uchwała nr 270 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 67, poz. 407).